

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

John Gorka

Saturday 06 Feb 2016

Sommige zaken behouden hun waarde en moet je ook regelmatig weer op zijn waarde schatten. Een icoon en huisvriend keert terug op ons podium. De titel van zijn laatste album “The Bright Side Of Down” geeft een klein in kijkje in de man zijn creatieve en ironische geest.

Bright Side Of Down

In deze paar woorden, die wellicht een contradictie zijn wordt goed samen gevat, hoe Gorka een voormalig filosofie student de wereld om hem heen beschouwt. Je hoort hem niet klagen al moet hem wel van het hart in de song “Ignorance & Privilege, dat er mensen zijn die in het leven veel dingen mee hebben en dan vervolgens net doen alsof ze er heel hard voor gewerkt hebben. Bright Side Of Down introduceerde hij overigens als de song die hij had geschreven voor zijn kinderen nu zestien en negentien jaar oud. Hij was pas op negen en dertigjarige leeftijd vader geworden. Hij had de song geschreven als een ouderlijk advies aan zijn kinderen. Iets wat eigenlijk niet te doen is in deze snel veranderende tijden. Het is daarom een hele korte song geworden, eindigde hij de introductie. Tekenend voor zijn optreden en verschijning. Licht weifelend zoekend in de lijsten met verzoeken die in groten getale waren binnen gekomen. Vervolgens zijn zoektocht delend met een uitverkochte zaal alsof hij met iedereen persoonlijk een kop koffie aan het drinken was en even wilde overleggen met wat hierna te gaan doen. De ene droog komische opmerking na de ander werden nonchalant op het publiek los gelaten. Soms leek hij zelf wel eens te schrikken van zijn scherpte. Nog steeds oprecht verrast over de

belangstelling voor zijn muziek. John heeft niet meer nodig dan een stem piano en gitaar om een hele avond te boeien. Daarnaast geeft hij college over het gebruik van gitaar en diverse capo's.

Het los laten van de set-list en zich richten op de al gedane verzoeken via onze website en de spontane verzoeken uit de zaal, zorgden voor een nog meer ontspannen John dan we al kenden. Hij liet ons kennis maken met enkele interpretaties van songs van anderen zoals hij dat alleen maar kan. Een Bill Morrissey song op verzoek en de klassieker "You Don't Know Me" van Eddy Arnold waar hij ons toonde hoe je gebruik kunt maken van stiltes om de spanning op te voeren. Als intro van deze song vertelde hij dat hij Eddy een keer ontmoet had bij de release van een box met verzameld werk van hem. John had gevraagd aan Eddy om te signeren met "John, You Don't Know Me", Eddy had hoofdschuddend aan het verzoek voldaan. Je ziet het voor je een hoofdschuddende Eddy en een bescheiden maar licht om zijn eigen grap grinnikende Gorka. Bij de introductie van de Townes van Zandt song vertelde John dat bij de eerste en enige ontmoeting met Townes, deze had gezegd. "We hebben elkaar al eerder ontmoet", waarop John ontkennend reageerde. Townes had toen gezegd: "Ik herken een neus die ik eerder heb gezien altijd". Zo relateert woordkunstenaar Gorka zijn eigen bestaan en werk, maar koppelt dit aan levenslust en tevredenheid met zijn leven en dankbaar voor de belangstelling. Om ons weer te verrassen met een op eerste gezicht eenvoudig verhaal over een rit op weg naar zijn huis in de Twin Cities in Minnesota, als hij belandt in een sneeuwstorm rijdend door staat Iowa. Als de auto begint te glijden, gaat hij van de weg af en beland hij in Mason City en vind er een plaats om te overnachten, om zich dan pas te realiseren dat het precies de plek is waar lang geleden in een sneeuwstorm het vliegtuig met Buddy Holly, The Big Bopper en Ritchie Valens is gecrashed met een afschuwelijke afloop en impact op de muziek geschiedenis. Zaken samen brengen en opnieuw duiden laat dat maar aan Gorka over. In "Oh Abraham", koppelt tot zijn eigen verbazing het gedachte goed van Lincoln en Jack Kerouac aan elkaar. Zonder te vergeten om te vermelden dat de pacifist Kerouac heeft mee gebouwd aan het Pentagon.

Gorka vertelde vanavond tussen de songs en de gevatte opmerkingen veel over zijn omzwervingen in onder Pennsylvania waar zijn carrière was begonnen in een bandje wat alleen speelde op loopafstand bij gebrek aan een auto om er te komen. Eén van de bandleden zijn vrouw had wel een auto. Maar als die behulpzaam, dan was het of brengen van de band of ophalen, nooit allebei.

"Ik ga behoorlijk over mijn tijd heen, ik hoop dat jullie het niet erg vinden?". Zei hij aan het eind van de tweede set. Daar had niemand bezwaar tegen. Bij de intro van de klassieker: "Love Is Our Cross To Bear", merkte hij op: "Dit is een love song en die heb ik geschreven voor mijn vriendin, die toevallig ook mijn vrouw is, als het voor een vriendin was geweest, dan had ik hier waarschijnlijk niet gestaan" Om vervolgens deze gevoelige ballad in te zetten. Dat is de John die we kennen. The Bright Side Of Down, dialectiek op het scherpst van de snede.

1. Outside

2. Where No Monument Stands [John Gorka/William Stafford]

3. Snow Don't Fall [Townes Van Zandt]

4. The Water Is Wide [Pete Seeger]

5. Can't Get Over It

- 6.Downtown Tonight
- 7.Outnumbered
- 8.Thirstier Wind
- 9.Out Of The Valley
- 10.Bright Side Of Down
- 11.Branching Out

- 1.Holed Up Mason City
- 2.Oh Abraham
- 3.Lay Me Down
- 4.You Don't Know Me [Eddy Arnold/Cindy Walker]
- 5.Ignorance & Privilege
- 6.She's That Kind Of Mystery [Bill Morrissey]
- 7.Baby Blues
- 8.Where The Bottles Break
- 9.Don't Judge A Life
- 10.Working In Corners [Nancy Griffith]
- 11.Love Is Our Cross To Bear
- 12.The Dutchman [Michael Smith]

All tracks by John Gorka except where noted
John Gorka|vocals, acoustic guitar, piano, G sharp guitar

www.johngorka.com